

регіоні, що сприятиме поступовому пом'якшенню міжрегіональних диспропорцій, зменшенню ризиків та підвищенню конкурентоспроможності підприємств.

Список літератури

1. Сіренко М. Н. Концептуальні засади інноваційного розвитку аграрного сектору економіки України. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2012. № 1. С. 234–240.
2. Ільків Л. А. Інноваційний потенціал аграрного підприємства: сутність та стратегія використання. *Інноваційна економіка*. 2013. № 8 (46). С. 86–88.

УДК 33.338.4

Мироненко А. В., студентка

Науковий керівник: Дружиніна В. В., д.е.н., професор кафедри бізнес-адміністрування, маркетингу і туризму

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, м. Кременчук, Україна

ІМПЕРАТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день великої популярності набуває, перш за все, для жителів великих міст – зелений сільський туризм. Селяни розповідають, як люди з міста захоплюються життям в селі, цікавляться традиціями і звичаями сільської місцевості. Такий вид туризму, який приваблює все більше вітчизняних та іноземних туристів до сільської місцевості, є важливим елементом диверсифікації та збагачення економічної діяльності на селі, створення нових робочих місць та нових джерел доходу поза сільськогосподарським виробництвом.

В науковій літературі часто зустрічаються тотожність понять екотуризм та сільський зелений (агротуризм) туризм, але за думкою авторів різниця між екотуризмом і сільським полягає в тому, що відрізняються вони цілями використання вільного часу. Головна відмінність зводиться до мотивів подорожі. Екотуризм відбувається лише на території, яка має природну цінність, а сільський зелений туризм відбувається лише в сільській місцевості, навіть якщо там немає природних заповідників. Сільський зелений туризм полягає в відпочинку та вивченні культури та традицій українського народу, беруть участь у традиційній сільській праці, народних святах та фестивалях, екотуризм – більше пов'язаний з науково-пізнавальною метою, ніж з відпочинком, в екотурізмі вивчають територію та особливості заповідних зон, природних і національних парках. Але загалом в екотурізмі також влаштовують кінні, велосипедні прогулянки, збирання ягід та грибів. Сільський зелений туризм відомий Україні ще з початку ХХ століття. Почалося все з того, що до Карпатських сіл почали приїздити письменники, художники, політики та багато інших відомих людей. Приваблює затишна атмосфера. Для туристів дуже

важливим при виборі місця відпочинку є саме ландшафти краю та екологія. Для більшого задоволення потреб туристів, господарі пропонують додаткові розваги: збирання ягід і грибів, екскурсії, походи в гори, риболовлю, тим самим урізноманітнюють і збагачують враженнями відпочинок.

Наданням послуг сільської гостинності можуть займатися всібажаючі громадяни, які мають у своєму володінні, придатні длякороткочасного розміщення і харчування гостей. Найбільш розповсюджений сільський зелений туризм в Карпатах. Це в значній мірі обумовлено природними умовами, розвиненою санаторно-курортною інфраструктурою з джерелами лікувальних мінеральних вод, наявністю відомих гірськолижних курортів, таких як Славське і Буковель, котрі приваблюють любителів зимового відпочинку. Позитивну роль саме в становленні сільського туризму в Карпатському регіоні зіграв традиційно високий рівень безробіття (у 2018 році 8,3 %, у 2017 році – 8,9 %) [1], який змусив населення самотійно вирішувати проблеми власної зайнятості шляхом розвитку цього сектора туризму, користуючись сприятливою кон'юктурою останніх років, або збільшенням трудової міграції цього регіону переважно в Польщу та Російську Федерацію. Зміцненню матеріальної бази зеленого туризму в Карпатах сприяють і гроші так званих «остарбайтерів», які працюють в Польщі та інших країнах Центральної Європи.

Сільський туризм в Криму отримав значно менший розвиток, ніж в Карпатах. Найменш розвинений сільський зелений туризм в Східній і Центральній Україні. В цих районах налічують всього кілька туристичних садиб, в той час як реальний попит на заміський відпочинок в цих високо урбанізованих районах досить високий і лише частково задовольняється пропозицією відпочинку на морському узбережжі, або в інших регіонах. Агротуризм, заснований на принципах сталого туризму, може сприяти вирішенню безлічі проблем, пов'язаних з деградацією навколишнього середовища, дозволить збільшити зайнятість населення в депресивних сільськогосподарських районах, що сприятиме відродженню Українського села.

Для визначення імперативів розвитку сільського зеленого туризму в Україні було проведено SWOT-аналіз, за допомогою якого можливо окреслити перспективи в Україні, а також попередити виникнення можливих проблем (табл. 1). Згідно табл. 1 сільський зелений туризм розвивається, але дуже повільними темпами, як сфера діяльності економічно незалежних суб'єктів з високим організаційно-фінансовим потенціалом, впроваджуючи на ринок конкурентоспроможні туристичні продукти, використовуючи потенціал матеріальної культури сільського господарства, включаючи харчову переробку та нематеріальну культуру села. Ключовими факторами успіху та створення конкурентної переваги сільського туризму є: високоякісна спеціалізована туристична продукція, сильний бренд сільського туризму, інтегрована маркетингова комунікація, дружні та узгоджені правові та податкові механізми, а також стабільна інституційна система, що підтримує ринкових зацікавлених сторін.

Таблиця 1 – SWOT аналіз сільського зеленого туризму в Україні

Сильні сторони сільського зеленого туризму	Слабкі сторони сільського зеленого туризму
чисте повітря; екологічно чисті продукти; затишна атмосфера; рекреаційно –лікувальні ресурси; наявність історико-культурних пам'яток; знайомство з флорою та фауною; смачне домашнє харчування; знайомство з народними традиціями; гостинність господарів; низькі ціни на проживання та інші послуги	сезонність; відсутність інфраструктури; відсутність кваліфікованого персоналу; відсутність молоді в сільській місцевості; низький рівень життя; безробіття; бідність селищ; малий попит та пропозиція; відсутність співпраці між університетом та туристичною галуззю; діяльність місцевих організацій в будівництві сільській туристичній інфраструктурі; відсутність узгодженого бачення потреб
Можливості	Перешкоди
розвиток інфраструктури в селі; створення нових робочих місць; підготовка фахівців; покращення якості послуг; покращення умов життя в українських селах; фінансова підтримка державою; збереження природних історико-культурних туристичних об'єктів	політична ситуація в країні; великий рівень злочинності в селах, через безробіття відлякує туристів ; держава не допомагає селу розвиватися; кошти не виділяються на те, що найважливіше; недостатня чисельність фахівців у створенні умов для перебування туристів

З цією метою пропонуємо наступні стратегічні цілі за блоками: побудова конкурентоспроможних туристичних продуктів; якість; маркетинг; політико-правове середовище; інституційна підтримка.

Підвищити конкурентоспроможність туристичних продуктів можливо за рахунок створення інноваційних спеціалізованих продуктів з чітким іміджем; побудови системи підтримки освіти для створення туристичних продуктів; комерціалізації; створення оптимальних умов для співпраці з навколишнім середовищем. Підвищення якості послуг у сільському туризмі можливо за рахунок створення сильного бренду для системи категоризації сільської бази розміщення, що призведе до широкого визнання та створення іміджу якісного сільського туризму; включення місцевої громади у покращення якості пропозиції сільського туризму. Підвищення конкурентоспроможності сільського туризму шляхом створення міцного та чіткого іміджу та бренду сільського туризму та ефективної рекламної політики щодо підтримки сільського туризму відмітним зображенням; шляхом досягнення ефективного рівня співпраці та координації в галузі маркетингової комунікації між суб'єктами управління промоцією туризму та просуванням конкретних туристичних продуктів. Створення правових та податкових механізмів сприяння розвитку суб'єктів, які займаються сільським туризмом за рахунок утримання надбавок для «малих господарств», які використовують свої ресурси для надання простих послуг – оренда номерів та домашнє харчування; визначення «сімейного господарства багатофункціональним» шляхом поєднання активного господарства з різними туристичними послугами, виходячи з ресурсів. Стабільну та ефективну організаційну структуру сільського туризму в Україні можна досягнути за рахунок координації

міжгалузевої діяльності в галузі сільського туризму; ефективної підтримки розвитку сільського туризму за рахунок коштів національного та Європейського Союзу; розвитку кваліфікованого персоналу сільського туризму. Запропоновані імперативи нададуть можливість розвинути інфраструктуру та привести в порядок історико-культурні, та природні об'єкти, облаштувати рекреаційно-лікувальні об'єкти.

Список літератури

1. Державна служба статистики України : сайт. URL: <http://ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 11.04.2020).

УДК 338.58:65.014

Мисик В. М., аспірантка

**Науковий керівник: Жежуха В. Й., к.е.н., доцент, заступник директора
Навчально-наукового інституту економіки і менеджменту
Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна**

ПОДІЄВИЙ ТУРИЗМ ЯК СКЛАДОВИЙ ЕЛЕМЕНТ ІВЕНТ-МЕНЕДЖМЕНТУ

На сьогодні можна чітко помітити багато спільних рис між івент-менеджментом та іншими галузями – туризм, політична діяльність, реклама та маркетинг, освіта та інші. Розглянемо поняття подієвого туризму більш детально. Подієвий туризм є одним із складових елементів івент-менеджменту.

О. Бейдик [3, с.125] з колегами розглядає подієвий туризм як унікальні та неординарні туристичні пропозиції, до складу яких входять як традиційний відпочинок, так і активна участь у найпопулярніших подіях світового масштабу, для прикладу, Олімпіада в Пекіні, Бразильський карнавал, ІТ виставка в Лісабоні, всесвітньовідомі Нью Йоркські мюзикли, різноманітні концерти, ярмарки та фестивалі – події, що привертають увагу в щоразу більшої кількості прихильників, які бажають насичено, незвичайно та активно провести свої канікули або ж вихідні.

У науковій літературі події, що стоять в основі розвитку подієвому туризму згруповують за певними напрямками. П. Тищенко у своїй праці [6, с. 124] пропонує розділити їх на чотири групи:

1. Спортивні: олімпіади, чемпіонати, престижні змагання, різноманітні ігри, кубки, індивідуальні спортивні зустрічі і т.д.;

2. Ділові: бізнес ярмарки, конференції, виставки, навчальні семінари, форуми, ділові зустрічі, інсентив та інші;

3. Культурно-пізнавальні: зарубіжна прем'єри заходів, модні покази, театральні постановки, фестивалі, фан-зустрічі, концерти різних виконавців, відомі карнавали, популярні шоу.

4. Релігійні: у честь святкування релігійних свят, таких як Водохреща, Великодня, Різдва та інші, під час яких турист прагне ознайомитися з різноманітними традиціями, звичаями та обрядами святкування подій у певних народів, а також духовно та культурно збагатитися під час поїздки.